

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4133/2022
28.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Зорице Булајић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Црњански адвокат из ..., против туженог ЈКП Градско саобраћајно предузеће „Београд“ са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Драган Н.Јовановић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 682/22 од 25.03.2022. године, на седници одржаној 28.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 682/22 од 25.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 682/22 од 25.03.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 682/22 од 25.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 3538/20 од 05.10.2021. године којом је усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу, на име разлике у висини накнаде за трошкове исхране на раду која се исплаћује у готовом новцу, за период новембар 2018. закључно са августом 2020. године исплати појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате (став први изреке), на име разлике у висини накнаде за трошкове исхране на раду која се исплаћује у боновима за исти исплати појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (став други изреке) и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 48.516,00 динара са законском затезном каматом од наступања услова за извршење до исплате (став трећи изреке). Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о истој одлучује сходно одредби члана 404. Закона о парничном поступку, ради потребе да се размотре правна питања од општег интереса и ради уједначавања судске праксе.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити првна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Тужилац је поднетом тужбом тражио исплату новчаног потраживања на име накнаде трошкова за исхрану у току рада, у висини разлике између износа уговореног колективним уговором утженог и износа који су му по том основу исплаћени у спорном периоду.

Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, Врховни суд је нашао да нема основа да се дозволи одлучивање о посебној ревизији туженог ради разматрања спорног правног питања да ли је висина трошкова исхране у току рада у његовом колективном уговору исказана у бруто или нето износу.

Право запосленог на накнаду трошкова за исхрану у току рада, предвиђено чланом 118. став 1. тачка 5. Закона о раду, остварује се у складу са општим актом и уговором о раду, ако послодавац то право није обезбедио на други начин. Без обзира на установљен принцип бруто зараде, која у складу са чланом 105. наведеног закона садржи у себи порезе и доприносе који се плаћају из зараде, појединачне одредбе колективног уговора и уговора о раду тумаче се онако како гласе. У ситуацији када су у колективном уговору наведе конкретан новчани износ који се на име накнаде трошкова за исхрану у току рада има исплатити запосленом, не може се на штету запосленог претпоставити да је реч о уговореном бруто износу, јер то није изричито предвиђено.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

О дозвољености ревизије у споровима о новчаним потраживањима из радног односа одлучује се на основу члана 403. став 3. ЗПП, према вредности предмета спора побијаног дела.

Вредност предмета овог спора у побијаном делу очигледно је нижа од вредности меродавне за дозвољеност ревизије, предвиђене наведеном законском одредбом, због чега је применом члана 413. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка је одбијен, обзиром да одговор на ревизију није обавезан нити нужан у поступку по ванредном правном леку у смислу члана 154. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу трећем изреке сходно члану 165. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић